

рано, обусловено отъ цѣлата сума на предишнитѣ знания и изработенитѣ вече методи на научното мислене. Историята на научнитѣ методи представя по такъв начинъ нѣщо като една грамадна възходяща стълба на човѣшкото познание върху битието: всѣко едно стъпало, на което се е качвала човѣшката мисль, за да види все по широкитѣ хоризонти на битието, ставало основа, за да се възкачи тя на още по-високо, отъ дето човѣшкиятъ разумъ е могълъ да обхване битието още по-широко и по-дълбоко, отъ дето значи сж се откривали за него още по-широки хоризонти. По сжщия начинъ по нататъкъ той се е възкачвалъ на все по-високи и по-високи стъпала, отъ върха на които той обхващаль съсъ своя погледъ все по-широки перспективи, и то такива, които той, базирайки се върху по-примитивнитѣ научни методи, сир. стоейки на по-низкитѣ стъпала на методологичната стълба, не е могълъ дотогава да види и да разбере.

По такъв начинъ се изяснява, че историята на научнитѣ методи въ сжщностъ не е нищо друго освенъ едно непрекъснато изграждане на такава една висока стълба, на която се е възкачвалъ човѣшкиятъ разумъ въ светоразбирането си все по-високо, подобно на една безкрайно висока планина, и на тази стълба отдѣлнитѣ ѳ стъпала представятъ именно постоянно промѣнящитѣ се, а въ сжщностъ развиващитѣ се единъ отъ другия, както и отъ цѣлата съвокупностъ на научнитѣ придобивки, методи на научно мислене.

Ние казахме горе, че всѣки наученъ методъ представя въ сжщностъ едно *априорно* гледище, едно гледище, отъ което ние разглеждаме явленията на битието. Обаче, това априорно гледище никога не е представляло нѣщо случайно, нѣщо измислено, сир. нѣщо, стояще вънъ отъ цѣлата сума на знанията у човѣка за битието презъ даденото време. Наопаки, тъкмо тая обща сума, тоя комплексъ на знанията у човѣка му е откривалъ винаги очертаанията и перспективитѣ за построяването на единъ новъ методъ на научното мислене, по-свършенъ отъ стария. Изнамирането и формулирането на новия методъ обикновено е било дѣло на единъ гениаленъ умъ, който е могълъ да се запознае съ много области на съвременното му научно знание, сир. могълъ е да разбере и прецени, какви нови перспективи, т. е. способности и методи на научното мислене, сж нужни, за да се систематизиратъ съвременнитѣ му научни придобивки, та да може съ тяхната помощъ по-дълбоко да се проникне въ тайнитѣ на битието и да се схване по-широко сжщността на живота. Така напр., се е родилъ въ средата на XVIII вѣкъ класическия материалисти-